

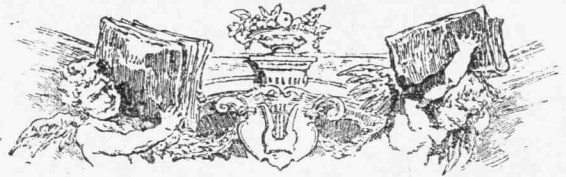
Αιμίλιος Λεζουαν
ὁ ἐν Παρισίοις ἐλληνιστής

μικρὸν ὄν, ὅπερ σκέπτεται. Ἐν τούτῳ ἄς παραμείνωμεν. Ὁ ἐγκέφαλος τοῦ μύρμηκος σκέπτεται καὶ ἐγκλείει κόσμον ὁλόκληρον ἐντυπώσεων, ιδεῶν, συλλογισμῶν, κρίσεων. Ἴδου τί ἐπιθύμουν κυρίως νὰ υποβάλλω εἰς τὴν κρίσιν τῶν σκεπτομένων ἐπίσης ἀνθρώπων.

Εἶχον τὴν περιέργειαν ν' ἀναζητήσω πόσον ζυγίζει τοιοῦτός τις ἐγκέφαλος. Διὰ νὰ τὸ μάθω, ἐζύγισα οὐδετέρους μύρμηκας (τῶν λοιπῶν μὴ ὑπολογιζομένων) διαφόρων εἰδῶν καθ' ὁμάδας ἑκατὸν καὶ εὗρον μεταξύ ἄλλων ἀποτελεσμάτων, ὅτι ἑκατὸν ἐρυθροὶ μύρμηκες, οἱ συχνότεροι παρ' ἡμῖν, ζυγίζουσι 15 ἑκατοστὰ τοῦ γράμμου. Εἰς μύρμηξ λοιπὸν ζυγίζει ἐν καὶ ἡμισυ χιλιοστὸν τοῦ γράμμου. Κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον εὗρον, ὅτι τὸ βάρος τῆς κεφαλῆς εἶναι τὸ τρίτον τοῦ ὅλου σώματος, ἡ δὲ ἀνατομικὴ δεικνύει, ὅτι τὸ ἐγκεφαλικὸν νευρικὸν σύστημα ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ τρίτον τοῦ βάρους τῆς κεφαλῆς. Ἐκ πάντων τούτων συμπεραίνεται, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ μύρμηκος ζυγίζει περίπου τὸ δέκατον τοῦ βάρους τοῦ σώματος, ἧτοι 15 ἑκατοστὰ τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ γράμμου. Ἐν τῷ πολλοσθημορίῳ τούτῳ τῆς ἐγκεφαλικῆς ὕλης σχηματίζονται καὶ ἐνεργοῦσιν ἅπανσαι αἱ ιδέαι.

[C. Flammarion]

(Μετάφρ. Ν. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ)

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, 22 Ἀπριλίου, ἀπεβίωσεν ἐν Ἀρτῇ, ὑποκύψας εἰς στηθικὸν νόσημα, ὁ ποιητὴς καὶ λογογράφος Κώστας Κρυστάλλης. Καταγομενος ἐξ Ἰωαννίνων, εἶχεν ἐξορισθῆ ἐκεῖθεν, ἕνεκα πατριωτικῶν λόγων, καὶ καταφυγὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσεπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν κατ' ἀρχὰς ὡς στοιχειοθέτης καὶ κατόπιν ὡς ὑπάλληλος. Ἐν τῷ μεταξύ ἤρχισε νὰ δημοσιεύῃ εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἑφημερίδας τὰ πρωτόλεια τῆς δημοτικῆς τοῦ Μούσης, τὰ ὅποια ἐκρίθησαν εὐμενέστατα. Εἰς τὸν Φιλαδέλφειον διαγωνισμὸν ἔτυγεν ἐπικίνου ἡ συλλογὴ τοῦ «Ὁ Τραγουδιστὴς τῆς Στάνης καὶ τοῦ Χωριοῦ» τὴν ὁποίαν ἐξέδωκε κατόπιν εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος. Πρὸ αὐτῆς εἶχεν ἐκδώσει τὰ Ἀγροτικὰ ποιήματα, κατόπι δὲ τὰ Πεσογραφήματα, εἰκόνας καὶ διηγήματα, ἐκτάκτου δυνάμεως. Ὁ Κρυστάλλης τόσον εἰς τὰ πέζα του, ὅσον εἰς τὰ ἔμμετρα ἔργα του, ἐνεπνέετο ἐκ τῶν δημοτικῶν παραδόσεων, ἐκ τοῦ ἀγνοῦ ἐλληνικοῦ βίου, ἔγραφε δὲ ἀμιγῆ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ. Ἄν καὶ πολὺ νέος ἀποθανὼν, ἐν τούτοις ἀφῆκεν ἔργον φιλολογικὸν πολλοῦ λόγου ἄξιον. Προσεχώρῃ εἰς τὴν Ἑστίαν τῆς ὁποίας ὁ Κρυστάλλης διετέλεσε συνεργάτης, θὰ γράψωμεν περὶ αὐτοῦ ἐκτενέστερον.

— Ἄν ἀναγράψωμεν τὴν ἄρτι ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μ. Καράλη (ἐν Ἀθήναις, τύποις Παπαγεωργίου 1894) μετάφρασιν τῆς συγγραφῆς τοῦ Paul Girard τῆς ἐπιγραφομένης Ἀθηναίων Ἀγωγή κατὰ τὸν Ε' καὶ Δ' αἰῶνα π. Χ. Τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ Girard ἀξιοθὲν δευτέρας ἐκδόσεως τοῖα ἔτη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πρώτης, ἠλέγηθη μὲν ἐπὶ τισὶν ἀνακριθείαις, ἀλλ' εἶναι οὐδὲν ἤττον καὶ διδακτικὸν καὶ λίαν ἐπαγωγόν. Διὰ τοῦτο εἶναι ἐπικίνου ἄξιος ὁ φιλοπονήσας μετάφρασιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἐρικτὸν ἀκριβῆ καὶ καλῆν, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι πολλὴν θὰ ὀφείλωσιν αὐτῷ χάριν ἐκείνοι τῶν ἡμετέρων, οἵτινες εἴτε ἐξ ἀνάγκης εἴτε καὶ ἁπλῶς ἐκ φιλομαθείας ἀσχολοῦνται περὶ τὰ τοιαῦτα σπουδάσματα καὶ δὲν ἔχουσι τὴν εὐκολίαν νὰ ἀναγινώσκωσι τὸ πρωτότυπον. Σημειρῶμεν ἐν παρόδῳ ὅτι ἐν σελ. 30 σμμ. κατὰ λάθος προσωναν ἐγράφη (πρόκειται περὶ τοῦ χωρίου τοῦ Χαριμίδου τοῦ Πλάτωνος): Ἀντικαθιστῶ τὸ Βασίλης διὰ τοῦ Βασιλικῆς, ὅπερ εἶναι ἡ ἀληθὴς γραφή. Ἡ ὀρθὴ γραφή εἶναι Βασίλης, ἣν καὶ παρέλαθεν εἰς τὸ πλατωνικὸν κείμενον ὁ Girard. Σημειώτεον ἀκόμη ὅτι τὸ ἀττικὸν ψήφισμα, ὃ πρῶτος ἐδημοσίευσεν ὁ Κομμανούδης καὶ ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διόρθωσιν τοῦ χωρίου τοῦ Πλάτωνος, ἔχει τὸν ἀττικὸν τύπον Βασίλης ὄχι Βασιλείας, ὡς εἶχε γράψῃ μετὰ θαυμαστῆς ἄλλως ὁμοιωτικῆς πρὸ τῆς εὐρέσεως τοῦ ψήφισματος ὁ ἐν Δόρπαι καθηγητὴς Loescke διαγνώσας τὸ νόημα τοῦ χωρίου καὶ ἐπιχειρήσας τὴν θεραπείαν του.

— Ὡς συνέχειαν τοῦ «Φῶς ἐκ τῶν Ἐνδον» περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ, ὁ κ. Πλάτων Δρακούλης, ἐξέδωκεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἵγιεινὴ καὶ Ἠθικὴ» μελέτην περὶ τῆς καταλληλοτέρας διαίτης, ἐν ἣ συνήγαγε ὅλα τὰ ὑπὲρ τῆς φωτοφαγίας ἐπιχειρήματα. Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Δρακούλης εἶνε ἐνθουσιώδης φωτοφάγος, ἀπὸ δεκαετίας οὐδέποτε φαγὼν κρέας.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

«Ἐν τινι σημειώσει τῆς περὶ Σολῆς τῶν Δοξαράδων πραγματείας, ἀνακριθῶς ἐγράφη ὅτι ὁ ἀνοῖας τοῦ Σχουλεμβούργου εἶνε ἔργον τοῦ Ἰωάννου Μαρία Μορλάττερ, ἐνῶ οὗτος μόνον ποσοτήμν αὐτοῦ ἐγλύφεν, ἧτις εὐρίσκειται εἰς τὸν ναύσταθμον τῆς Βενετίας. Ὁ ἐν τῇ πλατεῖα τῆς Κερκίρας ἀνοῖας τοῦ στρατορχοῦ ἐκείνου εἶνε ἔργον τοῦ Ἀντωνίου Κορραδίνῃ ἐξ Ἑστίας.»

Γ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ